

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **E. B.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí předsedy žalované ze dne 10. 8. 2021, čj. 10.01-000414/21-004, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 10. 2021, čj. 15 A 77/2021-67,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná shora označeným rozhodnutím podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, neurčila žalobkyni advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně žalobou, kterou Městský soud v Praze v záhlaví uvedeném usnesením odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. pro neodstranění vad žaloby, neboť žalobkyně ve lhůtě stanovené městským soudem nedoplnila návrh výroku rozsudku (žalobní petit), který by byl v souladu se zákonem, neuvedla, zda žalobu podává sama, nebo ji podává též v žalobě zmíněný Ing. R. B. a společnost R.B.TRANS, s.r.o., a případně doložila plnou moc, která by ji opravňovala k jejich zastupování v řízení o žalobě.

[2] Usnesení městského soudu napadla žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížností. V průběhu řízení požádala o osvobození od soudních poplatků a navrhla, aby jí soud ustanovil zástupce. Tyto návrhy Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 2. 2. 2022, čj. 8 As 330/2021-60, kterým žalobkyni současně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek a doložila plnou moc udělenou advokátovi, případně prokázala, že má sama vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen,

vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Výše uvedené usnesení čj. 8 As 330/2021-60 bylo stěžovatelce doručeno dne 7. 2. 2022. Lhůta k zaplacení soudního poplatku proto skončila dnem 22. 2. 2022. Stěžovatelka poslední den stanovené lhůty zaslala soudu podání, ve kterém vyjádřila nespokojenost s jeho procesním postupem v této věci a požádala, aby jí bylo usnesení čj. 8 As 330/2021-60 doručeno „účinně, v právně platné podobě a s náležitostmi právně platného důkazu“. Ke splnění poplatkové povinnosti jako takové se v podání nevyjádřila. Nejvyšší správní soud k tomuto požadavku stěžovatelky uvádí, že uvedené usnesení jí bylo doručeno zcela v souladu se zákonem, stěžovatelka jeho doručení stvrdila na doručence svým podpisem a nad rámec citovaného tvrzení nesdělila, jaké zákonné náležitosti usnesení chybí a neuvedla ani žádný konkrétní důvod, proč by usnesení mělo být neplatné či neúčinně doručené.

[5] Stěžovatelka ve stanovené lhůtě (ani později ke dni vydání tohoto usnesení) výzvě soudu na zaplacení soudního poplatku v souvislosti s podáním kasační stížnosti nevyhověla, ani nepožádala o prodloužení lhůty k jeho úhradě. Byla přitom řádně poučena o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích a § 120 s. ř. s

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatelka neodstranila ani další vadu své kasační stížnosti, a to absenci povinného zastoupení, přestože k tomu byla usnesením rovněž vyzvána, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70 či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. března 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu